

هێلکەى حوشرمهەل

حەمەسەعید حەسەن

تەواو بە پێچەوانەى تۆوه کە ماستاوی بۆ دەسەڵاتداران سارد دەکەیتەو و پەلاماری بێدەسەڵاتان دەدەیت، من بە کۆ دەسەڵاتداراندا دەچمەو و لایەنى بێدەسەڵاتان دەگرم. خۆزگە تۆیش بۆت دەکرا لاپەرەیهک بنووسیت و تێیدا نە ماستاوت بۆ دەسەڵاتدارێک سارد کردبیتەو و نە سووکایەتیت بە بێدەسەڵاتێک کردبیت.

چەرچەل دەیگوت: «ئەو ئاساییه سیاسەتوان درۆ بکات، ئەو سەیرە راستی بلێت.» من سەرقالی سیاسەت نیم، تا پتویستم بە هانا بۆ درۆ بردن ببیت. بۆ ئەو دەستم نەداووتە قەڵەم، تا درۆی پێ بنووسم. قەڵەمی من ئەسپیکە، دەزانم لەگەڵ نووسینی یەکەم درۆدا لە بەرزترین لوتکەو بۆ قوولترین خەرفەندم بەر دەداوە. تاقە نەهێنییهک کە وای کردووه، قەڵەمی من ئارامی لە بەر کەسانیک بریپیت، درکاندنی راستییه.

منیش وەک هەر ئینسانێکی دیکە، هەلە دەکەم، بەلام کە هەستم بە هەلەى خۆم کرد، پاشگەز دەبمەو. داواى بەخشین دەکەم کە نووسیبوو، دەرویش ئاغاى براى فەتاح ئاغا، ئاخو دەرویش ئاغا ئامۆزای فەتاح ئاغاى نەک براى. داواى لێ بوردن دەکەم کە باسى کێشەیهکی نێوان ئاگرین و ئازای حەسیب قەرەداغیم کردبوو، ئاخو دەبوو لە برى ئازا، «بەهات»م گوتبا کە ئەویش هەر کورێ شاعیری نەمر حەسیب قەرەداغییه. ناکۆکیی نێوان ئاگرین و بەهات، لەسەر مەحووی نەبوو، وەک من نووسیبوو، دەربارهى میرزا غەفور بوو، کە باپیری بەهات و خەزوری ئاگرینه.

هەندیک کەسى مردوو، دەیانەوتت لە رێگای پەلاماردانى منەو، رۆلی زیندوو وازی بگەن. هەندیک کەس کە هەرگیز ناوم نەهێناون، بانگەشە بۆ ئەو دەکەن، گوايه رەخنەم لێ گرتوون. هەندیک کەس نووسراو بە ناوی وەهمییەو بەلاو دەکەنەو و تێیدا هێرش دەکەنە سەر من و ستایشی خۆیان دەکەن. من لە ناخی دڵمەو بەزیمیم بە هەموو ئەو بەستەزمانانەدا دێتەو و هیواى چاکبوونەو هیان بۆ دەخوازم. ئەوى بە ناوی وەهمییەو، جێئۆ بەم و بەو بەدات، ستایشنامە بۆ خۆی بنووسیت و لە هیچی نەبوو خۆی بە نووسەر برانیت، نەخۆشە و ناییت وەلامی بدریتەو، بەلکوو پتویستە دەستی کۆمەکی بۆ درژێ بکریت. خۆر خۆر کریانم بۆ ئەوانە دێت کە تووشی نەخۆشییهک هاتوون، ناوی دەردی حەمەسەعید حەسەنە. ئاخو ئەوانە بەردەوام بەو دەردەو دەملێنەو و بۆ تاوێکیش ئۆخژن ناییتە میوانیان. هیوادارم چی زووتره لەو دەردە کە ژيانى لێ تال کردوون، پزگاریان ببیت و پاشماوی تەمەنیان بۆ ئەوین، نەک بۆ رقی لە من بوونەو.

تەرخان بکەن. چونکە ئینسان چاریک دەژی، زۆر نیگەرانی بۆ ئەوانەى نووسینم وای هەراسان کردوون، کانیایى ئەو تاقە ژيانە، بە دوژمنایەتیکردنى من لێل دەمکن.

کورتەى ئەوى یاساناس نارام موحسین گەردى نووسیویى، بریتیبوو لە: «بە گوێزەى ماددەى شەشى ئوسولوى موهاکەماتى عێراقى، ئەگەر سێ مانگ بەسەر بۆلایوونەوى «قەزف» یکدا تێپەریبوو، «قەزفراو» مافى سکالاکردنى نامیئێت. ئاکرین چونکە پاش تێپەریبوونى سێ مانگ و بیست رۆژ بەسەر بۆلایوونەوى نووسینەگەى ھەمەسەغید ھەسەندا، داواى تۆمار کردووه، زەحمەتە کێشەگە بیاتەوه.»^۱

بەختى ئاکرین بە نۆژدە یان بیست رۆژ نەسووتاوه، بە نۆژدە یان بیست ساڵ سووتاوه، ئاخى ئەو زانیارییە حاشاھەلنەگراى «نەک قەزف» لە ۲۰۰۲/۱۱/۶ دا کوردستان تێت بۆلای کردەوه، نۆژدە بیست ساڵ بەر لەو میژوووه، لە بەشى دووھمى کتیبى «یەکیئێتى نووسەرانى کورد چى بەسەر هات؟» دا کە لە حوزەیرانى ۱۹۸۵ دا لە کوردستان بۆلای بوووه، تۆمار کرابوون. «۲» ھەمان کتیب، بە ھەمان ناوەرۆکەوه ۱۹۹۴ لە سوئیدیش چاپ کرایەوه و دەیان نوسخەى لێ گەیشتەوه کوردستان. «۳» شیایى گوئتە ئەو کتیبە وەلامدانەوى نامیلکەیک، بوو بە ناوئیشانى: «یەکیئێتى نووسەرانى کورد لە ئێوان راستى و درۆنامدا» کە بەرھەمى خامەى خودى ئاکرین و چەند نووسەریکی دیکە بوو. لەبەر رۆشناى ئەم زانیارییە تازانەدا، ئەو ساغ دەبیئەوه کە ئەو دادیارەى خواستى ناپەرەواى «ئاکرین»ى جێبەجێ کردووه، کەسێکە لە بواری کارمەگەى خۆیدا دەست و پێى سێى.

2004. 05. 27

«بەبۆللا ئاکرین»

لەمێژە ئەو پێشەپەتى ھێرش دەکاتە سەر خەلکانى پێشکەوتنخوارو داگوکی لە پیاوانى رۆژم دەکا. ھەربۆیە رۆژم حسابى تەمەن و وزیغەو نەرمەى بۆناکاو لە کۆلیژى ئاداب و ھەریدەگرئ.

نەک ھەر موحازەرەیکى نەفەوتاً بەلکو لە راپەرینەگەى بەھارى ۱۹۸۴ دا ئلى خوێندکارانى سارد دەکردووه.

کاژیک وەک لە بەیاننامەگەى ۱۹۷۵/۱/۲۵ یاندا ھاتووه لەسەر نوو پروسى دەریان کردووه،

عبدالله ئاکرین لە ھاوکارى ژماره: ۱۷۵ ی رۆژى ۱۷ ئازارى ۱۹۸۲ دا دەلى: (بەرھەمەکانى عبداللە عەباسو سەلاح شوان لە خزمەتى گەشەکردنو پەرەسەندنى ئەدەبو زمانى رەشوووتو چەوساوى میللەتەکەماندايە.

- (۱) پێشبینیەکانى نۆو دادگایەگە، نارام موحسین گەردى ۲۰۰۴/۳/۸ کوردستان تێت.
- (۲) چاپى یەگەمى بەشى دووھمى یەکیئێتى نووسەرانى کورد چى بەسەر هات؟ ل ۲۰ و ۲۱ چاپخانەى حیزبى شیوعى عێراق، «بالی بەھادین نوری» ۱۹۸۵ کوردستان.
- (۳) چاپى دووھمى یەکیئێتى نووسەرانى کورد چى بەسەر هات؟ بەشى یەگەم و دووھم، ھەمەسەغید ھەسەن، ستۆکھۆلم ۱۹۹۴ چاپخانەى ناپیک، ل ۴۶، ۴۷، ۴۸